

Men det er dog utroligt, at jeg stiller en forespørgsel til statsministeren og justitsministeren og bliver bedt om selv at besvare den, og når jeg så gør det delvis, får jeg at vide, at jeg ikke har svaret.

Jeg svarede, at de politikere, som også er aktive politikere i dag i Folketinget, naturligvis kommer til at stå til ansvar for deres handlinger i det omfang, de har været venlige og overvenlige over for det tidligere DDR og Sovjetunionen og har rejst rundt derovre og ladet sig bespise og besnikke og besnakke. Det er klart, at der er et politisk ansvar her i Folketinget og i sidste ende over for vælgterne, og det var det, jeg forestillede mig. Men jeg synes da egentlig, at regeringen skal have lov at svare på det.

Så til hr. Aage Frandsen: Ja, vi skal have en klar magtdeling, og Folketinget skal ikke blande sig i det hele. Men jeg må altså minde om, at PET-kommissionen med sine fem medlemmer er udpeget af justitsministeren efter indstilling forskellige steder fra, og de to historiske eksperter blev overhovedet ikke indstillet.

Jeg nævnte noget om deres politiske tilhørsforhold, men så lad os se på deres kapacitet som historikere. Der er ikke noget at råbe højt hurra for, for det her drejer sig om Østeuropa, Sovjetunionen og den kolde krig, og disse to historikere er ikke kendt for at være kapaciteter på området i forhold til andre i det danske samfund. Jeg nævnte i al beskedenhed professor Bent Jensen, som rager højt, højt op over alle andre, når det drejer sig om det her, og Bent Jensen sidder hverken i DUPI- eller PET-kommissionen. Det er en skandale, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

For det første: Angående PET-kommissionens tilblivelse og dens kommissorium sagde hr. Frank Dahlgaard for lidt siden, at oprindeligt var det jo kun meningen, at det var PET's aktiviteter, der skulle undersøges, men så blev det efter pres udvidet til også at handle om en historisk redøgørelse for et længere, bestemt tidsrum. Ja, efter pres fra en parti, der var villig til at gå indgå i forhandlinger om at få igangsat disse undersøgelser, nemlig Kristeligt Folkeparti, som gjorde et godt stykke politisk arbejde. Men hvem havde malet sig op i et hjørne og ønskede ikke at være med til noget som helst? Det havde de borgerlige partier, og derfor kan jeg kun sige til hr. Frank Dahlgaard, at hr. Frank Dahlgaard har en rigtig dårlig sag. Vi gjorde, hvad vi kunne for at

få denne undersøgelse i gang, og vi fik efter omstændighederne et godt og bredt mandat.

Hvad angår medlemmerne af PET-kommissionen, synes jeg, det er groft at høre hr. Frank Dahlgaard underkende den faglige ekspertise ved Institut for Historie ved Københavns Universitet, Historisk Universitet ved Aarhus Universitet og de juridiske fakulteter ved Københavns Universitet og Aarhus Universitet, som var dem, der indstillede medlemmerne. Det er altså dem, der ikke har kendt deres besøgelses-tid. Jamen så må kritikken jo rettes mod dem.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu har fru Elisabeth Arnold jo forklaret, hvordan indstillingen er fremkommet, nemlig fra universiteterne, og det vil sige, at de har haft rigeligt med indflydelse på, hvem der skulle sidde der.

Men må jeg ikke stille hr. Frank Dahlgaard et andet spørgsmål, nemlig omkring kollaboratører, som skal stilles til ansvar. Jeg har gjort mig den ulejlighed at slå efter i en fremmedordbog for at se, hvad det udtryk dækker. Og for ikke at blive beskyldt for at være venstreorienteret, har jeg taget en fremmedordbog fra den kolde krigsperiode udgivet af Berlingske Forlag, som næppe er venstreorienteret. Der står om kollaboratører, at det er personer, der samarbejder med en besættelsesmagt.

Og jeg vil gerne spørge hr. Frank Dahlgaard, hvad det er for besættelsesmagter, der i den kolde krigsperiode har været i Danmark og dermed har skabt basis for, at der kunne være kollaboratører til stede.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Frank Dahlgaard siger, at der er nogle mennesker, der skal stå til ansvar for deres handlinger. Ja, men det gør vi alle sammen hele tiden.

Den meget upræcise måde, som hr. Frank Dahlgaard beskriver det på, gør jo, at der ingen retssikkerhed er i sådan nogle situationer.

Hvis der er en person, som engang har gjort noget strafbart, så er vedkommende under alle omstændigheder i en sådan situation, at vedkommende bliver anklaget.

Hvis der er en person, som har gjort noget, som vi kan sige er tjenesteforseelse, fordi vedkommende har været ansat i statens tjeneste, så kan der også være tale om noget.